

Huslejereguleringen udtalt, at den ikke kan anbefale, at Huslejeloven ændres, end sige at den skulde ophæves. Der har ingen Divergenser været i den samlede Magistrat overfor Nødvendigheden af at forlænge Huslejeloven. I ganske samme Retning faldt Udtalelserne fra alle Partier i Borgerrepræsentationen, ikke blot fra de Radikale og Socialdemokraterne, men ogsaa fra de konservative Partier. Jeg skal saaledes minde om, at de Konservatives Ordfører, Professor Christensen, udtalte, at saa længe der er Bolignød, vil det utvivlsomt være ugørligt at ophæve den Beskyttelse for Lejerne, som den nugældende Huslejelov er. Og ligeledes vil jeg minde om, at Regeringens særlige Repræsentant i Borgerrepræsentationen, Hr. Dr. Rubow, udtalte, at man ikke kan tænke paa at afvikle Boligloven, end sige tænke paa at ophæve den, før man har Sikkerhed for, at Byggeriet er kommet i Gang, før der er bygget meget.

Det er ikke længe siden, at vi her i Rigsdagen diskuterede en anden Udtalelse fra Københavns Kommune. Den højtærede Indenrigsminister erklærede den Gang, at naar han ikke tog Hensyn til vedkommende Henstilling fra Københavns Kommune, var det, fordi den efter hans Mening kun gav Udtryk for et Mindretals Standpunkt, ikke for et Flertals. Hvis der den Gang have foreligget en Udtalelse fra et større Antal Medlemmer, saa havde den højtærede Indenrigsminister selvfølgelig taget Hensyn dertil. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorledes han vil motivere, at han overfor en enstemmig Udtalelse fra Københavns samlede Magistrat og Borgerrepræsentation ganske har set bort fra deres Ønsker og Meninger.

Det Forslag, som den højtærede Indenrigsminister har stillet, er stik imod, hvad man ønsker i Københavns Kommunalbestyrelse. Den højtærede Indenrigsminister har forelagt en Huslejelov, som ganske prisgiver Lejerne. Bestemmelserne under § 1, f 6, ophæver i Virkeligheden enhver Huslejeregulering. At man vil give Husejerne Mulighed for at komme af med de urolige, vanskelige Lejere, er der intet at sige til — derom er vist alle enige —, men at man giver Husejerne en Mulighed for at komme af med en hvilken som helst Lejer, som paa en eller anden Maade vækker deres Mishag, er det samme som at sparke Grundlaget bort under enhver Huslejeregulering. Det vil medføre, at der træffes mangfoldige frivillige Aftaler om Lejeforhøjelser — hvad gør man ikke frivilligt, naar man har en Pistol for Bystet? Det vil medføre, at Lejeniveaue

stiger meget højt her i Hovedstaden, og det vil medføre, at ingen, hverken i Beboelseshuse, Forretninger eller Butikker, længere kan føle sig tryk. Dette kan Københavns Kommune kun se paa med den største Uro og Ængstelse, og det vil være Københavns Kommune, som det i første Række kommer til at gaa ud over. Der vil opstaa et Virvar og Kaos, der vil blive skæbnesvangert for Byens Befolkning. Jeg kan forsikre Indenrigsministeren om, at det er ikke den Bestemmelse, man har tilsigtet med sin Henvendelse fra Københavns Kommune, og jeg vil meget henstille til det kommende Udvalg, at man søger at komme bort fra denne Bestemmelse, og at den højtærede Indenrigsminister vil slutte sig dertil.

Jeg skal i øvrigt ikke gaa i Einzeltheder med Hensyn til Lovforslagets Bestemmelser, men kun lige fremhæve det urimelige i, at der nu gives Ejerne en Mulighed for at forhøje Huslejen med yderligere 5 pCt. De 30 pCt., som de allerede har faaet, og mere end 30 pCt., som de i nogle Tilfælde har faaet, er utvivlsomt fuldstændig tilstrækkeligt til Dækning af Udgifter og til en passende Avance. Man maa vel huske paa, at det kun er ganske enkelte Ejendomme, som er blevet blot nogenlunde normalt vedligeholdt i Krigstiden, samt at der i de senere Aar har været overmaade faa Flytninger, hvilket i høj Grad har sparet Husejerne, hvad Reparationer angaar. Yderligere maa man huske, at nu, naar Arbejdsløn og Materialepriser gaar ned, kan man ikke med nogen Ret hævde, at det bliver dyrere for Ejerne at holde Ejendommene vedlige.

I den store Boligplan, som det af Indenrigsministeren nedsatte Udvalg havde fremsat, var der Tale om, at man skulde bringe hele Boligsituationen paa ret Køl igen ved nogle faa Procents Afgift af Ejendommen til det offentlige. Planen blev tiltraadt fra alle Sider, kun ikke af den konservative Repræsentant Hr. Korsgaard. De Konservative har altsaa ikke blot forpurret hele denne Plan, men de har med Indenrigsministeren som Forbundsfælle endogsaa opnaaet, at det, der i det hele taget er kommet ud af alle de Bestræbelser, kun er blevet dette; at Ejerne vil faa en yderligere 5 pCt.s Forhøjelse af Huslejen. Det er alt, hvad der er kommet ud af de store, med saa megen Forventning imødesete Forhandlinger om Afhjælpning af Landets Boligmisère.

Den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Hagbart Berg, udtalte, at han havde læst i „Politiken“, at alle fornuftige Mennesker vil Afvikling af Huslejeloven, og han drog deraf den Slutning, at saa maatte det radi-